

Poelpraat

Jaargang 48, nummer 3, juni 2026

Start WAW 27 mei, 33 deelnemers

**De Poelpraat is een uitgave van Watersport Vereniging Aalsmeer
jaargang 48 nummer 3, juni 2026**

Uiterweg 155
1431 AD Aalsmeer
tel: 0297 – 32 11 33

IBAN: NL98RABO0386210969
e-mail: info@wvaalsmeer.nl
website: www.wvaalsmeer.nl

Onze vereniging is aangesloten bij het
Watersportverbond en Vereniging Combi Amsterdam.

Inhoud	2
Van de stuurtafel.....	3
Van de redactie	3
100 jaar clubhuis WV Nieuwe Meer	4
Wij verwelkomen.....	5
Cappie	5
Digitale Poelpraat	5
Wist u dat	5
Woensdagavond wedstrijden.....	6
Cor maar krachtig	8
Motorboottocht	9
Abe ontmoet kopstukken.....	10
Horen en Zien	13
De levende have(n)	14
Bootnamen.....	17
Cor maar krachtig	18
Colofon	21
Advertentie.....	22

Van de stuurtafel

Martin de Swaan, voorzitter

Het zomerseizoen is begonnen en de haven ligt vol; zo vol zelfs dat er een wachtlijst is.

In de winterperiode heeft de THC weer erg haar best gedaan om de technische zaken op orde te houden waaronder de vervanging van een steiger. Verder wordt het schilderwerk van ons clubgebouw deze week opgeleverd.

Was ook wel nodig gezien de staat van het hout en ook werden er enkele ramen vervangen.

We zijn volop bezig met het organiseren van de open havendag en dankzij de hulp van een aantal enthousiaste leden hopen wij zoveel mogelijk mensen te mogen ontvangen.

Verder zijn wij bezig om het weer mogelijk te maken zeillessen te gaan geven zoals wij vroeger deden.

In dit verband hebben wij een oriënterend gesprek met de Zeilschool Aalsmeer, maar eigenlijk zouden wij weer zelf zeillessen willen organiseren.

In de afgelopen wintermaanden hebben wij een aantal nieuwe leden mogen verwelkomen waaronder een paar jonge aspirant leden.

Kortom de de WVA is een levendige vereniging waar iedereen met veel plezier van de watersport kan genieten. Dit is mogelijk door alle vrijwilligers die wij hebben en waar wij trots op zijn maar in het bestuur hebben wij dringend nieuwe bestuursleden nodig voor de functie van penningmeester en secretaris dus opnieuw de oproep aan alle leden om zich te melden.

Waarvoor bij voorbaat vast onze hartelijke dank.

Wij wensen iedereen een leuk, gezellig en veilig zomerseizoen !

Van de redactie

Joke Duivesteijn (u weet wel, van de Levende Have(n), schreef vele mooie verhalen over de natuur op de haven.

Nu Johan en zij met hun boot elders een ligplaats hebben gevonden, schreef zij onderaan haar stukje in deze Poelpraat dat dit de laatste was.

Redactielid Abe benaderde haar daarop met de mededeling dat wij dit toch echt heel jammer vinden en hopen dat zij dat besluit wil herzien.

En dat is gebeurd. Joke zal, met veel plezier, doorgaan met het schrijven van "De Levende Have(n)" zodat wij ervan kunnen blijven genieten. Dank je wel Joke.

Ook in deze Poelpraat een leuk relaas over de WAW. Dank Ad.

Dit soort inbreng ontvangen wij graag.

De redactie doet hierbij een oproep om na de vakantie eens uw ervaring op papier te zetten en aan ons toe te vertrouwen. Hulp bij redigeren is altijd mogelijk.

Schroom niet om uw vakantie reizen met de boot te delen met de andere leden.

Ontmoet u tijdens het varen andere leden en schrijft u daar iets over, dan roepen wij de rubriek "Leden ontmoeten Leden" weer tot leven.

Veel leesplezier met deze uitgave. Iets dunner dan gebruikelijk, maar wel met leuke verhalen.

**TER ERE VAN HET 100-JARIG
BESTAAN VAN HET CLUBHUIS VAN
DE WV NIEUWE MEER NODIGEN
WIJ U UIT VOOR:**

WESTEINDER CUP

27 Juni 2026

WV Nieuwe Meer, Aalsmeer

Wedstrijden in open, kajuit en klassieke jachten.

Individuele klassen prijzen en de gezamenlijke resultaten van de vereniging bepalen welke vereniging de Westeinder cup wint.

Na afloop steigerborrel bij de WV Nieuwe Meer. We varen met een pendelservice om u op te halen en terug te brengen.

1e start: 12.00u Pendelservice bij verenigingen: 16.30u
Borrel en prijsuitreiking: 17.00u Retour service 18.30u

Inschrijven: [inschrijven 100 jaar clubhuis cup](#)

Wij verwelkomen

Bestuur

Jan Willem Spaargaren. Jan Willem woont in Aalsmeer, is getrouwd en heeft twee kinderen. Hij heeft geen boot in de haven en geeft aan behulpzaam te willen zijn bij onderhoudswerkzaamheden.

Heeft u Cappie al geïnstalleerd op uw smartphone? Een handige App om op de hoogte te blijven van het wel en wee van de WVA.
Beschikbaar voor iPhone en Android.

DIGITALE POELPRAAT

Als u deze Poelpraat voortaan alleen nog digitaal wilt ontvangen, kunt u dat kenbaar maken via <https://www.wvaalsmeer.nl/opgeven-alleen-digitale-poelpraat>

U ontvangt hem dan niet meer in de brievenbus.

WIST U DAT ...

- De clubvaantjes tegenwoordig verlaagd zijn in prijs?
- Zij nu slechts € 7,50 kosten
- Dat een mooie nieuwe veel leuker staat dan een oude verkleurde en gerafelde?
- Dat hij op zeilboten in het bakboord want worden gehesen?
- Dat hij boven alle andere vlaggetjes hoort te wapperen.
- Dat hij op sloepen en motorboten zonder mast voorop gevoerd mag worden i.p.v. de geus?

Woensdagavond wedstrijden

Ad Smit

Iedere zomerse woensdagavond staat een woensdagavondwedstrijd (WAW) op het programma. Een vriendschappelijke maar zeker serieuze wedstrijd tussen alles wat kan zeilen, van snelle Draak tot platbodem. Ons zeilteam bestaat uit Donald, Hedda en Ad, respectievelijk neef, echtgenote en echtgenoot. Vorig jaar hebben wij ook meegedaan met de WAW. Wij zeilden in een oude Centaur (open zeilboot). Ondanks onze uiterste inspanning eindigden wij steevast in de onderste regionen van het klassement. Toch bleven wij enthousiast. We besloten om afscheid te nemen van de oude Centaur en op zoek te gaan naar iets competitiever.

Na een korte zoektocht hebben wij eind 2025 in Zwartsluis de juiste zeilboot gevonden voor de WAW van 2026. Deze boot, een Yngling, is circa 50 jaar oud en heeft het grootste deel van haar leven onaangeroerd in een loods gelegen. Aan boord troffen wij de 50 jaar oude zeilen aan en alle trimlijnen uit de jaren '70 van de vorige eeuw. Het voordeel van de lange opslag in een loods was dat de romp praktisch geen schade heeft. Ook zitten er geen onnodige gaten in van beslag dat ooit is vervangen. Voor ons een prima basis voor de WAW van 2026.

In de afgelopen winter hebben we de romp gepolijst, een mastondersteuning gemaakt en nieuwe zeilen besteld (voor het eerst van mijn leven). Zodra de boot in maart te water is gelaten, zijn we begonnen met oefenen. De Yngling vaart namelijk heel anders dan de Centaur. Veel sportiever en actiever. De nieuwe zeilen zijn ook prachtig. Wij zijn klaar voor de WAW van 2026!

Vanwege een vervelend virusje moesten wij tot onze grote spijt de eerste WAW aan ons voorbij laten gaan. Dat was echt balen! We hebben ondertussen een aantal wedstrijden gezeild en hebben gemerkt dat de Yngling (inmiddels Blauwe Flits gedoopt) helemaal voldoet aan onze wensen. Hij vaart in vergelijking met de Centaur een stuk hoger en sneller.

Op woensdagavond 27 mei stond de 4e woensdagavondwedstrijd (WAW) op het programma. Voor ons is het de 3e wedstrijd, wij hebben helaas de eerste gemist. De windverwachting voor woensdagavond was windje 3 met uitschieters naar 5 uit noordoost en de zon zou schijnen. Deze voorspelling klopte helemaal. Uiteindelijk verschenen 33 boten aan de start.

Iedereen wil natuurlijk dezelfde goede startpositie hebben dus het was dan ook dringen aan de startlijn. Gelukkig konden wij ons een beetje uit de drukte zeilen en zo ons eigen

plan volgen. Wij hebben woensdagavond 5 rondjes kunnen zeilen onder perfecte omstandigheden. We hebben 1 aandewinds rakje minder optimaal gevaren en een aantal keren vanwege de bakboordregel moeten uitwijken. Maar dat hoort erbij.

We leren de boot steeds beter kennen en komen tot de conclusie dat we nog wat uitdagingen hebben met betrekking tot het trimmen (o.a. valspanning en achterstag-trim). Deze avond eindigen wij op de 10 plek, net als de week ervoor. Wij kijken uit naar de volgende WAW!

Heb jij een zeilboot en zeil je nog niet mee? Kom een keertje kijken of zeil mee. En heel veel dank aan Ingrid, Herman en de vrijwilligers in de rescueboten. We beleven veel plezier aan deze wedstrijden!

Bij het lezen van de laatste nieuwsbrief van Waterrecreatie Nederland werd ik blij verrast met het artikel over de Biesbosch.

Hier is in navolging van de Friese Marrekrite een stichting opgericht "het Biesbosch Vaantje", met het belangrijke doel de recreatie voorzieningen, zoals aanlegplekken, voor de waterrecreatie te verbeteren.

HET KAN DUS WEL! afkijken en instappen om als gezamenlijke gemeenten te verbeteren. Dus waarom geen initiatieven door gemeenten rondom de Westeinder.

Ik wacht al jaren op het "WESTEINDER VAANTJE"

Misschien kan deze geweldige actie bij de Biesbosch een hernieuwde opsteker zijn voor het bestuur van de WVA om in haar reguliere gesprekken met de gemeente Aalsmeer dit op de agenda te krijgen.

Alles is beter dan de bekritiseerde overnachtingsbelasting voor niet-ingezetenen van Aalsmeer om lid te worden van een Stichting, die echt iets voor de watersportbeleving aan de Westeinder kan bijdragen. Aanvullende gemeentelijke financiële steun blijft wel noodzakelijk.

Welk een promotie zou dit gaan betekenen voor de Westeinder. O.a. het uitbreiden en spreiden van lig- en overnachtingsplekken op kleine -en grote Poel.

Motorboottocht

Wim en Mieke van der Borden a/b "Wieke"

Graag nodigen we jullie uit voor de motorboottocht in het weekend van 20 en 21 juni.

We hopen op een gezellig weekend op het water met goede gesprekken, lekker eten en natuurlijk mooi weer!

Wil je meevaren? Schrijf je dan in via motorboottocht@wvaalsmeer.nl, en vermeld daarbij graag de kruiphoogte van je schip.

We kijken ernaar uit om samen een prachtig vaarweekend te beleven.

Ga mee voor een heerlijk &
ontspannen weekend op

20 + 21 juni 2026

info: motorboottocht@wvaalsmeer.nl

Abe ontmoet kopstukken

Abe van der Werff

Noem de naam van Inky Lampe (1959) en bij veel van onze leden zal de uitroep klinken: "Draken!" Inky is onlangs benoemd tot bestuurslid, tegelijk met, maar in een andere functie, haar man Rob Dekeukeleire. Echte Draakzeilers die twee, met een warm kloppend hart voor de WVA. Tijd voor een gesprek, maar niet te lang, want de woensdagavond-wedstrijd gaat zo dadelijk van start.

Inky en Rob kwamen bij de WVA in 2020. Corona-tijd werd het wat later. Zij maakten de bestuurlijke woelingen mee van die tijd, maar dat nam hun plezier in het verblijf op de haven niet weg. Een prachtige haven met leuke mensen die dol zijn op hun boot, merkten ze gauw. Wel schuift de leeftijdsgrens steeds hoger op. Door het enthousiasme van Inky voor onze vereniging en natuurlijk voor het wedstrijdzeilen met de Draak, zal je niet gauw denken dat zij eind dit jaar al met pensioen zou kunnen gaan. Maar de school waaraan zij les geeft wil haar liever nog wat jaren houden. Zij zit levenslustig nog vol plannen voor de school maar ook voor onze vereniging. Ze weet dat een bestuursfunctie altijd meer tijd kost dan je eerst dacht. Haar bestuurlijke taak betreft de bar en de evenementen. Onlangs werd in de Ledenzaal onder haar leiding begonnen met de voorbereiding op de Havendag van zaterdag 13 juni. Er waren veel leden met goede ideeën aanwezig en Inky liet zien hoe je in een groep enthousiasme kunt omzetten in concrete werkafspraken. Een veelbelovende start voor nog veel meer nieuwe evenementen.

Is zij uit op meer vrije tijd? Bij haar wil vrije tijd zeggen 'tijd zonder betaalde verplichtingen', een formulering met nogal wat bandbreedte. Maar dan de school helemaal loslaten? Een lastige afweging!

Minder moeite had Inky met een beslissing toen zij en Rob de tip kregen dat in de Amsterdamse Haarlemmerstraat een Draak lag opgeslagen. De eigenaar was van plan het schip helemaal te restaureren en liet met een hoge kraan de boot naar de zolder van zijn woning takelen. Dat was wel op de vijfde verdieping. Maar even later werd de eigenaar ziek en daarna niet meer in staat een langdurig herstel aan de boot uit te voeren. Zo bleef de Draak er zes jaar liggen, geen tuigage, geen zeilen, alleen de romp en veel stof. Ooit een fraaie houten wedstrijdboot geweest. Inky en Rob besloten meteen het schip over te nemen en opnieuw stond daar een hoge kraanwagen klaar voor de Draak, nu op weg naar een overdekte en soms verwarmde stalling in Schellingwoude. Het werd een klus van 14 maanden, keihard elk vrij moment werken aan de boot. Zelfs nauwelijks tijd voor vrienden tenzij ze even wilden meehelpen. De gangen, de lange stroken mahoniehout op de romp waren met koper vastgeschroefd. Dat was prachtig maar de bejaarde boot was nu zo lek als een mandje. Alleen een drastische ingreep kon nog redding brengen. Dat betekende de toepassing van epoxy. Elke lat voorzichtig losmaken, schoonmaken, verlijmen en tenslotte de 2500 achtergebleven schroefgaten met houten proppen dichtlijmen, afvlakken en op kleur brengen. Klinkt dat al ingewikkeld, de werkelijkheid was weerbarstiger.

Maar het is gelukt! De nationale Draken wedstrijdleiding had geen bezwaar tegen deze ingreep want het gewicht van de boot was niet veranderd. We gingen tijdens ons gesprek even buiten kijken waar de Draak op de kant stond, na zo'n verhaal brand je toch van nieuwsgierigheid. Een super gladde romp in stralend mahonie stond daar te schitteren, trots op zijn nieuwe jeugd, gebouwd in Hamburg 1963. En vanouds met zeilnummer NED 185.

Hoe begint een jonge watersporter? Vaak hebben de ouders daarin een rol en dat was bij Inky niet anders. Vader voer op de Loosdrechtse Plassen in een BM en was dol op wedstrijd zeilen. Inky was als kind al enthousiast over die gebeurtenissen maar kon ook genieten van de vaak stille schoonheid op die Plassen. Zo werd het zaadje geplant. Na het Montessori lyceum in Zeist en een opleiding aan de Culinaire Vakschool in Groningen werd het als scheepskok hard werken op een zeilschip in de Middellandse Zee. Een oude haringlogger, verbouwd om 25 passagiers een luxe onderkomen te bieden. Inky verzorgde er het ontbijt, iedere dag weer een mooie lunch en eind van de middag met een RIB even naar land om boodschappen te doen voor vers eten - want het bereiden en presenteren van een diner werd natuurlijk ook van haar verwacht. Was dat niet uitputtend druk? Inky herinnert zich toch vooral de prachtige tochten naar onder meer Malaga, Elba, Corsica, Sardinië, Mallorca en zelfs de Kaapverdische Eilanden. Na een jaar nam ze afscheid van dit werk op zee maar zette het voort in enkele restaurants in Amsterdam. Ondertussen was ook het vakdiploma voor restaurant kok verworven. Op haar veertigste was het tijd voor een ander pad en voltooide ze de Hbo-opleiding Docent Consumptieve Technieken waarmee ze ook les mocht geven op Havo-niveau. Zo werkte ze 18 jaar lang op een middelbare school voor speciaal onderwijs, tot 2018 en rondde ook haar Master 'Special Educational Needs' af, een studie tot oplossingsgericht werken. Sindsdien is ze verbonden aan het ROC Amsterdam als docent voor de Entree opleidingen (MBO1).

Met zo'n achtergrond wil iedere opleiding haar wel graag hebben en houden, denk je dan als interviewer, maar waarmee is zij vandaag de dag echt het meest betrokken? Haar enthousiasme spreekt misschien wel de duidelijkste taal. De Draak. Nee, twee Draken.... Er was namelijk een Draak uit 1954 met zeilnummer 160 en de naam De Oranje, Abeking & Rasmussen Yachtwerft. Ooit klaargemaakt om deel te nemen aan de Olympische Zomerspelen in Melbourne, 1956. Een succesvolle wedstrijdboot, maar het team NL besloot niet deel te nemen aan deze Olympische Spelen vanwege de gruwelijke inval van het Sovjet leger in Hongarije in dat najaar. We slaan de hele verdere scheepshistorie over om aan te komen in het jaar 2015. Dat was het moment waarin de bekende Drakenzeilers Philip de Koning Gans en Rob Dekeukeleire het schip in staat van ontbinding aantreffen in Warmond. Tot hun verbazing bleek het "De Oranje" te zijn. Een boot met lange historie, ik zei het al. In allerijl werd de Vereniging Vrienden van de Draak De Oranje opgericht om de boot van de slopershamer te redden. In Muiden begonnen toen tal van deskundige vrijwilligers aan de restauratie. De NED 160 kreeg langzamerhand haar wedergeboorte op de voormalige Schoutenwerf. In mei 2017 is deze Draak opnieuw gedoopt - 'De Oranje' dus - en aan haar tweede leven begonnen; haar ligplaats is de haven van de WVA. Rob en Inky waken over haar welzijn.

Op vele dagen, en zeker als het mooi weer is schuift het hek van watersportvereniging Aalsmeer voortdurend heen en waar. Nog voor tieners hangt de geur van koffie en diesel over de haven.

Het is er nooit stil, zelfs op windloze dagen dobberen de verhalen er rond.

Zo hier en aar een zogenoemde "stacaravanboot". Officieel een kajuitjacht, maar iedereen weet dat sommige schepen al drie jaar, of langer, dezelfde ligplaats niet meer hebben verlaten. Een enkeling woont 's zomers bijna permanent. Op het kajuitdak een Starlink antenne, alsof het vaartuig midden op de oceaan ligt in plaats van in een box met zicht op het clubhuis.

"Varen?" zegt de kapitein steevast als iemand ernaar vraagt: "Je moet niet overdrijven. Het gaat om het maritieme leven."

Een nabij gelegen paar poetst iedere ochtend de reling alsof de koning op bezoek komt. Ze weten alles van iedereen. Nog vóór nieuwe leden hun landvasten vastmaken, weten zij al waar ze vandaan komen, hoeveel pk hun motor heeft en of het huwelijk al of niet stand zal houden.

Dan heb je de pure motorbootvaarders. Dat zijn mannen — en een enkele vrouw — die spreken in pk's, knopen en brandstofverbruik. Hun trots ligt niet in stilte, maar in vermogen.

Eén eigenaar start zijn motor alsof er een straaljager gelanceerd moet worden. Ramen trillen in het clubhuis zodra hij vertrekt.

"Dat geluid," zegt hij gelukkig, "dat is vrijheid."

"Dat geluid," sputtert een zeiler verderop, "is gehoorschade."

Want natuurlijk zijn er ook de zeilers. De puristen. Mensen die vinden dat échte watersport zonder motor hoort te gaan. Zij bewegen zich over de haven met een mengeling van rust en morele superioriteit.

Eén type: altijd een verweerde zeiljas, zelfs binnen in het clubhuis. Hij spreekt over windrichtingen alsof hij persoonlijk contact heeft met de atmosfeer.

"Motorbootvaren," zei hij graag, "is eigenlijk gewoon caravannen op water."

Daar kon de buurman dan weer uren kwaad over blijven.

"Als ik wil kamperen," riep hij eens vanuit zijn kuip, "koop ik wel een vouwwagen!"

In de zomer verandert de haven in een klein dorp.

We zien de vrijwilligers die alles draaiend houden. De bardienst die zelfs om elf uur 's avonds nog bitterballen bakt, en het lid dat ieder technisch probleem oplost, soms met tie-wraps, en de woorden: "Dat houdt nog jaren."

Er zijn van die gelegenheden waar de motorbootvaarders ineens schouder aan schouder staan met de zeilers. Dan worden sterke verhalen verteld over bijna-aanvaringen die achteraf wonderbaarlijk meevielen. Over stormen die steeds hoger worden naarmate de avond vordert. Over "die ene tocht naar Friesland" waar iedereen minstens drie verschillende versies van kent.

Tegen middernacht kijk je vanaf het terras over de donkere haven. Kleine lampjes spiegelen in het water. Hier en daar gelach vanaf een achterdek.

Dan lijkt het alsof al die verschillende mensen — de poetsers, de klussers, de schippers, de mopperaars, de fanatiekelingen en de stille genietters — toch bij elkaar horen.

Want uiteindelijk draait het bij De WVA niet om snelheid of zeilkunst. Niet om dure boten of grote verhalen.

Het draait om koffie in de ochtendzon, om een praatje op de steiger, om samen mopperen op het weer en daarna toch weer tevreden naar het water kijken.

En misschien is dat wel de echte watersport.

Uw scribent (naam en ligplaats bekend bij de redactie)

De levende have(n)

Joke Duivestein (duif@verberk.net)

foto's: Joke en Johan

Het is zomer sinds 1 juni, tenminste volgens de meteorologische kalender. De astronomische zomer begint op 21 juni. Nieuw seizoen, nieuwe belevenissen!

Ditzelfde geldt voor de natuur. De haven-koekoek heeft zijn levensgevaarlijke tocht over de Sahara goed doorstaan. Sinds begin mei roept hij weer.

Voor andere dieren is de zwaarste tijd nu aangebroken: ze hebben gekozen voor partners en er wordt veel energie gestoken in nageslacht.

In de haven is het te horen en te zien. Kijk maar eens naar de meerkoet. Deze zwarte vogels met hun witte bles laten luidruchtig horen dat ze er zijn. Onderling wordt er flink gestreden ter verdediging van hun eigen territorium. Daarvoor gebruikt de meerkoet graag zijn stevige poten. De vogel gaat bijna op zijn rug en richt de poten met de opvallend lange, gelobde tenen op zijn rivaal. Keffend wordt duidelijk gemaakt wie de baas is. Ook zwemmen ze elkaar pikkend achterna.

Voor het bouwen van een nest gebruiken ze graag riet en waterplanten. Maar is dat niet voorhanden, dan gebruiken ze net zo gemakkelijk drijvend afval zoals plastic.

Het nest wordt niet alleen aan de oever gemaakt.

Meerkoeten die aan mensen gewend zijn, vinden bijvoorbeeld een zwemplateau van een boot of een zwemtrapje heel aantrekkelijk.

Om de dag legt het vrouwtje vervolgens een ei. Na zo'n 5 tot 10 eieren vindt ze het wel genoeg. Tijd om te broeden! Beide vogels hebben hierin een taak. De jongen hebben prachtige rode kopjes. De ouders zwemmen af en aan om hun kroost van lekkere hapjes te voorzien. Meerkoeten eten graag gras en waterplanten, maar ook allerlei waterdiertjes

en insecten.

Na een dag of drie verlaten de jongen overdag het nest om met de ouders mee te zwemmen. Dat is niet zonder gevaar. Veel meerkoetjongen vallen ten prooi aan reigers, meeuwen, snoeken en roofvogels.

In de 18e eeuw aten mensen graag een gebraden meerkoet. En ook de eieren vond men niet te versmaden. Had de meerkoet 5 eieren gelegd, dan werden er 4 weggehaald. In het nest werd een gat gemaakt.

Daardoor moest de vogel denken dat de eieren in het water gevallen waren. De vogel legde dan weer nieuwe eieren. Later bleek dat ze dit ook wel deden, als er geen gat gemaakt werd.

Meerkoeten broeden soms twee tot drie keer per seizoen.

Rond augustus worden vaak grote groepen gevormd. Samen kun je ze dan in de winter zien grazen op graslanden.

Behalve boten, kun je op het water ook iets anders te zien.

Bijzondere diertjes lopen daar enthousiast overheen.

Het zijn schaatsenrijders.

Schaatsenrijders zijn waterwantsen met een langwerpig lichaam die maximaal 3,5 cm kunnen meten. Ze hebben zachte haartjes.

Hoe kan zo'n diertje nou over het wateroppervlak lopen?

Schaatsenrijders zakken niet door dat vliesachtige geheel van watermoleculen, wat we oppervlaktespanning noemen. Ze kunnen zelfs heel hard over het water rennen. Ze leggen in één seconde zestig keer hun eigen lichaamslengte af!

Zij kunnen dat, dankzij hun lange midden- en achterpoten met de waterafstotende borsteltjes. Daarmee maken ze eigenlijk meer roeiende, dan schaatsende bewegingen.

Maar dan moeten er niet te veel golven zijn. Je komt deze diertjes dan ook tegen op rustig water, meestal vlak bij de kant.

En natuurlijk hebben ze schoon water nodig.

Schaatsenrijders zijn echte jagers.

Zij voelen de trillingen van het wateroppervlak, die hun prooi veroorzaakt. Met hun voorpoten pakken ze dit hapje dan snel beet. Dat zijn muggenlarven, kikkervisjes, waterkevers, maar ook salamanderlarven. En natuurlijk vallen er ook wel eens insecten in het water. Vliegen bijvoorbeeld, of bijen. Watervlooien smaken de schaatsenrijders ook goed. Is de prooi wat groter, dan jagen de dieren in een groepje. Je ziet deze diertjes vaak in de buurt van planten. Zoals de prachtige dotters die nu volop bloeien.

Dotter komt waarschijnlijk van het woord 'dodder', dooier. Dit wijst op de gele kleur van de prachtige bloemen.

In de middeleeuwen werd de plant ingezet in de strijd tegen boze geesten.

De bloemknoppen zijn ingelegd in azijn eetbaar als kappertjes. Eet er echter niet te veel van. De darmen kunnen er niet zo goed tegen.

De dotterbloem bloeit van maart tot juni, maar

ook een tweede bloei in augustus komt voor. De bloemen worden door insecten bestoven. Het zaad kan zich drijvend via het water verspreiden.

Mogelijk hoor je tijdens het bekijken van de dotters een schreeuwende roep. Dat is waarschijnlijk de kokmeeuw. Kijk maar eens goed naar de kop. Die is weer helemaal donkerbruin, vaak omschreven als zwart.

In de winter is de die kap vrijwel verdwenen. Ze hebben dan een witte kop en een donkere vlek achter het oog. Het is dan net of de vogel een koptelefoon draagt.

De kleuren van de vogel werden door Nozeman en Sepp in de 'Nederlandsche vogelen' (1770 -1829) als volgt beschreven: 'Wit gevederte zoo zuiver en uitstekend is als dat van onze tegenwoordige voorwerpen: Het aller wilst papier is niet helder genoeg, om het zelve te kunnen vertonen; terwijl de donkergevederde of bruinzwarte kop op 't ongemeenst bij dat sneeuw wit bekleedsel van den hals en nek afsteekt'.

Kokmeeuwen zijn geen kieskeurige eters. Het voedsel van kokmeeuwen bestaat onder andere uit schelpdieren, visjes, insecten, wormen, maar ook eetbare zaken die ze in afval vinden. En als eenden gevoerd worden met brood, zijn de meeuwen ook graag van de partij.

Het zijn koloniebreeders. Zij broeden onder andere op zandplaten, weilanden en in de duinen.

Omdat je ze overal ziet, denk je dat het goed met deze vogels gaat.

Helaas is de praktijk anders.

De laatste 30 jaar is het aantal kokmeeuwen in ons land gehalveerd.

Omdat door de intensieve landbouw op de weilanden nauwelijks regenwormen te vinden zijn, broeden de meeuwen daar niet meer in grote kolonies. De duinen leveren ook problemen op door het toegenomen aantal vossen. Gelukkig lijkt het aantal weer te stabiliseren.

Zomer door Frans Bastiaanse

*Ik zat waar zon op 't warme water scheen
En gele bloemen bloeiden aan de kant;
Het grazend vee ging door de weiden heen,
De zomerlucht hing walmend over 't land.*

*De wilgen waren zilverbleek en stil
Voor 't stralend blauw, van wolk en nevel vrij;
Een glazenmaker vloog, met lichtgetril
Op 't parelmoerig vleugelgaas, voorbij.*

*De schuwe vissen, in 't koeldonker diep,
Verschoten snel, of stonden lang op wacht,
Waar d'aarde zich, in beeld, nog schoner schiep,
Dromend de zomerdroom van eigen pracht.*

*En over 't hooiland, waar een wagen stond
Met vers-groen gras te geuren in de zon,
En verder waar het drachtig korenblond
Met brede golving boog ten horizon,*

*Tot waar een scheem'rend bos zich flauw verhief,
De wereld wegsmolt in der hemelen gloed,
Dreef mijn gedacht, hoe schoon de dag was, lief
Uw schone ziel verlangend tegemoet.*

bootnamen

Norbert en Nicolien Douqué a/b "La Duquesa"

La Duquesa

De La Duquesa ligt op de kop van steiger C. Het is een Steeler, opgeleverd in 2019 en ligt sindsdien elke zomer hier in de haven.

De naam La Duquesa betekent de hertogin in het Spaans.

Aan de zuidkust van Spanje ligt een het plaatsje Duquesa (iets bergopwaarts ligt Duque)

Onze voorouders kwamen daar vandaan. Deze zijn over Frankrijk , via Spa en Duitsland naar Nederland getrokken.

Onze stamboom gaat terug tot 1625 en de naam is in Frankrijk aangepast naar Douqué. De originele Spaanse naam Duque is terug te vinden in de scheepsnaam.

Maar een boot is in het Nederlands vrouwelijk dus hebben wij gekozen voor La Duquesa.

Graag nodigen wij de familie Alberts uit iets over hun boot te schrijven in de volgende Poelpraat.

Binnenlopend in het clubgebouw van de WVA hangt rechts een WATERKAART uit 1948 van de Aalsmeerse Westeinderplas

Als tegenhanger vindt u jaarlijks in de bijlage van het magazine- Meer Westeinder- de kaart anno NU.

Ik hoef u niet te vragen, zoek de verschillen. Behalve dat er op de recente kaart zichtbaar is, dat er havens zijn bijgekomen, zijn de werkelijke verschillen niet zichtbaar.

Bloemen- en bomencultuur zijn aan de Uiterweg nagenoeg verdwenen

Ook op de eilandjes verdwijnt de seringenteelt

Teelt- eilandjes maken plaats voor private recreatie

Slechts 3 openbare aanlegplekken voor dagrecreatie (en dan ook nog massaal) en voor wie dat nog kan betalen de Unie van Watertoeristen.

Jachthavens- en vereniging havens verschenen en ook (water)recreatieparken

Er settelen zich watersport ondernemers; zoals, bootmotor herstellende, zeilmakers

Waterrecreatie als verdien model (zonder balans tussen natuur en ontspanning en zeilwedstrijden)

De rozenbottelstruiken, die het voetpad eens scheidde van de Uiterweg moesten verdwijnen voor wegverbreding

Verkeer wordt zwaarder en sneller op de Uiterweg

En verder wat de kaart niet laat zien

Kwekershuizen en -huisjes maken op de Uiterweg plaats voor villa's voor bemiddelde inwoners

Uiterweg zakt (behalve de Aardbeienbrug) tot bijna het waterniveau van de Westeinder

De verpaupering van 'de Aardbei' (eens een jachthaven)

Gelukkig is er ook natuurherstel door Stichting de Bovenlanden

Een steeds ondiepere Kleine Poel, waar baggeren een spanningsveld is tussen gemeente en het waterschap

Strekdammen bij vluchthavens worden bevolkt (illegaal ?) door hen, die het zich toe-eigenen

Verlies van 2 buitenzwembaden; VIBA en Blauwe Beugel

Eigenaar van de STING koopt voormalige JH de Blauwe Beugel en omliggende eilandjes op. Niemand weet wat ermee gaat gebeuren, Gem. Aalsmeer heeft gefaald om ook hier een bijdrage te leveren voor openbare recreatieontwikkeling

Verdwijnde rietsudden op de kleine Poel.

De schaalvergroting van recreatie gaat niet samen met de benodigde infrastructuur

Deze mooie plas (grote -en kleine Poel) heeft geen infra structuur voor grote zeilevenementen

Dus samengevat doet het Magazine 'Meer Westeinder' als promotor van de Westeinderplassen wat zij moet doen. Promoten van de prachtige plas water, maar ook

een plas water waar nog meer uit te halen zou zijn voor de sport en recreant. De burgervader promoot in dit magazine ook in zijn eigen woorden de Westeinder. Hij zou

toch beter moeten weten en zich bewust moeten zijn waar het voor de watersport en waterrecreatie aan schort. Een kritische noot is daarom ook op zijn plaats.

Het lijkt, dat de gemeente vooral oog heeft voor dagjes mensen en niet voor recreanten, die wat langer in dit natuurgebied willen genieten op hun 'eigen' plekje (dus niet in massa

op de drie gemeentelijke aanlegplekken).

Laat de rietsudden weer terug komen waarlangs aanlegsteigers gemaakt worden. En maak deze steigers niet alleen aan de Kleine Poel, maar ook aan de noordwest zijde van de Grote Poel.

De Grote Poel is een prachtig water om zeilwedstrijden te organiseren, maar het ontbreekt in Aalsmeer aan infra structuur zoals vrije voertuig-parkeerruimte aan de Kleine Poel. Er wordt niet geïnvesteerd door de gemeente Aalsmeer in vrijgekomen teelland aan de Uiterweg om bijvoorbeeld een watersport gebonden openbaar recreatieveld te ontwikkelen met sanitaire voorzieningen en parkeervoorziening. Ook een trailerhelling zou een aanvulling zijn.

Als de gemeente Aalsmeer de Westeinder en zijn recreanten zo hoog heeft zitten investeer dan ook in het watertoerisme-en sport met de ingehouden verblijfbelasting van de niet Aalsmeer ingezetenen als startkapitaal en een jaarlijkse post op de begroting. Waarom wel een mooie promenade bij de watertoren en surfstrand, maar geen initiatieven voor infrastructurele verbeteringen van losse vrije ligplaatsen op de Kleine en grote Poel. Laat staan baggeren.

Laat de Westeinder Plassen HET promotie-voorbeeld worden voor het Noord- en Zuid-Hollandse Plassen gebied. Het gebied heeft zoveel moois te bieden en te gelijktijdig zo karig ingericht, dat je alleen als dagjesmensen over plassen en door wateren kan varen, maar waar er nauwelijks mooie rustige, vrije losse aanlegplekken zijn voor een langduriger verblijf op het water.

Maak gebruik van kennis en kunde van wat er in Friesland gebeurt door het Fryske Gea en de Marekrite om eindelijk de Hollandse Plassen op de kaart te zetten .Het kan zoveel beter en dan pas mag ook een Aalsmeerse burgemeester trots zijn.

De inkt is nog niet droog of.....

De inkt van het bovenstaande stuk is nog niet droog, als ik weer ontmoedigd wordt door de Aprilgrap (gepost op 31-3-2026) van ene Elbert Huijts (wie ken hem niet ? : ik dus

Hij probeert de watersport (of eigenlijk de niet water sportende en recreërende omgeving) een dienst te bewijzen door te melden, dat de gemeente Aalsmeer in de maand mei, op de Westeinderplassen, een proef te gaan doen met "stille vaarroutes". Alsof de watersport zo rumoerig is door het motoren geronk. Volgens de gemeente zal het gaan om een lichte , innovatieve aanpak, waarbij dus het geluidsniveau centraal staat.

Het zal toch niet weer de burgervader zijn, die de plank mislaat. Nee ,dat zal niet. Het is een misplaatste grap met irritante ondertoon.

Het enige geluidsniveau, dat de natuur op de Westeinder moet weerstaan is het verlicht varen en prachtige vuurwerk ., Dat laatste duurt slechts een half uur.

Slechter is het gesteld met de Pramenrace . Een jaarlijks Aalsmeers Cultuur Evenement, dat een groot deel van de dag gaande is, maar helaas ook nog tot diep in de nacht "doorzingt".

En dan volgt er nog een bericht van de overheid bij Info@watersport-TV (geen grap) met het nieuwsbericht, dat de overheid plannen maakt om het recreëren op het water, dat zo'n enorme populariteit heeft, in te dammen om de natuur te beschermen door gebieden af te sluiten. Het Watersportverbond komt in het geweer, door de mening te willen peilen bij het bootjes volk door een enquête. De belangrijkste enquête vraag hier is. Kennen de watersporters voldoende de gedragscodes op het water en houden zij zich hieraan. Mijn ervaring is, dat watersporters en recreanten zorgvuldig omgaan met de (natuur)gebieden waarop zij varen. helaas zijn er ook uitpattingen, waarbij sommige sch..t aan regels hebben. Maar in zijn algemeenheid is er geen onrust op het water.

Waar komt dit rumoer toch vandaan? Ik weet het niet, maar het lijkt wel of niet watersporters steeds ontevredener worden, zelfzuchtiger, helaas ook asocialer en zich gaan af reageren op de omgeving. In dit geval de watersporter/waterrecreant.

Colofon

Adres:	Uiterweg 155, 1431 AD AALSMEER		info@wvaalsmeer.nl
Website:	www.wvaalsmeer.nl		
Bestuur:			
voorzitter	Martin de Swaan	06 25047865	voorzitter@wvaalsmeer.nl
secretaris (tijdelijk)	Martin de Swaan	06 25047865	secretaris@wvaalsmeer.nl
interim-penningmeester	Ron Tros	06 46324099	penningmeester@wvaalsmeer.nl
Wedstrijdcommissaris	Rob Dekeukeleire	06 16271134	wedstrijdcommissaris@wvaalsmeer.nl
Havencommissaris	Kees van der Sar	06 51487320	havencommissaris@wvaalsmeer.nl
Jeugdcommissaris	vacature		
Bar & evenementen	Inky Lampe	06 15513462	bar@wvaalsmeer.nl
Webmasters:			
	Herman van der Meyden, Robin Bleeker		webmaster@wvaalsmeer.nl
Havenmeester:	Bryan Lesage	06 55566624	havenmeester@wvaalsmeer.nl
	werktijden winter, maandag, dinsdag, woensdag 08:30-17:30 de dinsdag en woensdag zijn flexibel. De actuele tijden en dagen staan in de vitrine van de havenmeester bij de ingang		
Barcommissie:			
	Ingrid Meester		bar@wvaalsmeer.nl
Kajak, kano en SUP:			
	Bastiaan van der Wal		kajak@wvaalsmeer.nl
Technische havencommissie:			
	Henk van Doorn, Dolf Versteegh, Ben Willems, Theo van Zuilen, Arnold Oor, André Thesing, Frans van Voorst, Helmut Muhr, Ivan Palmer, Rene Eijgenhuijsen, Kees van der Sar, Bastiaan Hemmes		
Jeugdcommissie:			
Lezingencommissie:	Con Struycken, Wim Davelaar		lezingen@wvaalsmeer.nl
Poelpraat:	Abe v.d. Werff, Wim Davelaar		poelpraat@wvaalsmeer.nl
	Herman v.d. Meyden		
Vlootcommissie:	Irene Winkel, Tjalling Molenwijk, Rik Rolleman, Jorrit Sipkes, Bastiaan v.d. Wal, Robin Bleeker, Eddy Keijzers		vloot@wvaalsmeer.nl
Vertrouwenspersoon:	Anna Hoekstra	06 41191841	annahoekstra17@gmail.com

Uw inbreng voor de Poelpraat wordt zeer op prijs gesteld.

Kopij kunt u sturen naar poelpraat@wvaalsmeer.nl
Eventuele foto's bij uw stukje graag apart sturen, in zo hoog mogelijke
resolutie.

Deadline voor het volgende nummer is vrijdagavond 28 augustus

VERZEKEREN EN RISICOBEHEER
QUINTES

Betrokken en deskundig!

Financiële dienstverlening is mensenwerk. We zetten ons met hart en ziel in om voor jou de beste verzekeringsoplossing te vinden. Je kunt bouwen op onze vakkennis en jarenlange ervaring.

Kennismaken

Analyseren
en adviseren

Verzekeren

Beheren

www.quintes.nl/aalsmeer

Port Betaald

WATERSPORT
VERENIGING
AALSMEER

Uiterweg 155, 1431 AD Aalsmeer

